

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Heu ! an adhuc anras vacuis implebo querelis ,
 Et rapiant cassas flamina surda preces ?
 Rursus inexhausto rurescent lumina fletu,
 Et Iordan lacrymis crescat ut ante meis ?
 Ut quid adhuc sine prole parens, sine germine ramus,
 Flebit in ærumnas Mater itura suas ?
 Sic vbi semineci separ à corpore Gnati
 Corpus abest, saltem corporis umbra redi.
 Est aliquod viduo tandem solamen amori,
 Spes vbi rapta, memor si sit imago spei.

(a) *Sunamitis mulier ab Elizeo, quem hosp-
 itio accipere consueverat, filium suum rediitum
 recepit.*

ELEGIA II.

1. *Gratissimum sibi filium Virgo requirit
absentem.*
2. *Ideo dolet eum emanere.*
3. *Inuitat celerem ad reditum.*
4. *Incundâ è suo partu gaudij memoriâ re-
uocat.*

Q Ve mihi prima sterit nascenti gratia Christo,
 Heu ! fuga iam nato vota suprema rapit.
 Quod placeat nihil est, raprum nisi reddat alumnus :
 Hic vbi raptus abest, dona quis vlla legat ?
 Ecquid amans teneat, quem non tener ardor IESV ?
 Quod Pueri pulchro gratius ore decus ?
 Sol equidem gratus, roseo qui floret in ortu ;
 Grata simul castis æmula luna rosis :
 Et rosa grata, rubris quæ ridet amæna labellis,
 Grata ligustra tudem vincere nata niuem ;
 Gratus ager, viridante seges cui fluctuat vnda ;
 Grata viret Syrio cedrus adulta iugo :

Fons

Fons gratus, vitreis qui ludit, & errat in umbris,
 Grata, super fontem quæ canit, Attis avis:
 Gratus api, viuo flos qui pubescit in horto,
 Gratus & impastæ rosæ maris almus oui:
 Gratus & hinnuleus fœtæ per opaca parenti,
 Nec minus ipsa suæ gratâ capella capræ;
 Grata columba, suæ cui concolor ala parenti est.
 Grata sibi quærit pignora, quisquis amat.
 Grator ipse suæ Puer omnis at arrha parenti est:
 Haud scio, si cuiquam grator vllus amor.
 Quem Pueri tenero nil gratia tangat in æuo?
 Et talis Pueri, cui sine labe parens?
 Sed fugit, & fugit v'sque piam sine more Parentem.
 Hei mihi! quæ stringat vincula, rumpit Amor.
 Haud equidem memini, Puerum per deuia quæri,
 Hic vbi multa parens cinxit vtrîmque latus.
 Quæque nurus reducem dextrâ deduxit alumnum,
 Quisque suas pastor nocte reducit oues.
 Hinnuleum sua cerna, rudem læa fœta leonem,
 Se dace, consuetas suadet adire domos.
 Mille vides errare meos his collibus agnos,
 Pastor ait: solus sed meus agnus abest.
 Vivite felices, quæis fors tam læta, parentes:
 Non ego sic, toto cui perit orbe Puer.
 Si tamen ille perit patrijs Puer exsul ab oris,
 Solis vtrâque domo qui sua regna colit.
 At perit ille, grauis mihi nunc dolor, ante voluptas;
 Nec properat medicas applicuisse manus.
 O quoties letho, sæuisque obnoxia curis,
 Sancte veni, dixi: nec tamen ille venit.
 At maule medijs paradisi errare, vel vrsis,
 Quam sua virgineo claudere vora sinu.
 O quanto satiùs materno querat asylum
 In gremio, & Matris pendeat ore Puer!
 Cui prius expressi grauidis lac prouida venis,
 Fas sit vt Hinnuleo Cerua beata fruar!
 Hinnuleum sibi cerua parit sine labe, nec vllas
 Delicias felix inde regustat amor.

Irgone Virgo parens aeterni gaudia Verbi
 Gignit, ut hinc discat nil nisi posse queri?
 Ut memini (memori quod sol non eximet auro)
 Quot dedit Augusto praemia Bethla specu;
 Tum mihi cor tristi dolor acrior effodit aëtro:
 Quae gaudi, hae eadem norma doloris erit.

ELEGIA III.

B. Virgo visa suauiter queri, & non
 queri de absente Puerō.

1. Miratur abs se Puerum abisse.
2. Monet Puerum de periculis suis.
3. Spondet abs se tutelam suo filio.

A Virea pacato ridebant sidera caelo,
 Et secura meo gaudia clausa fini.
 Sic equidem rebar, mihi dum comes haesit IESVS;
 Illic nox oculos opprimit orba meos.
 Nullibi spectro pium (nubes pro quanta!) Puellum.
 Hei mihi! stat tristi nube sepulta dies.
 Curro, recurro, viasque vijs intexo; nec usquam
 Pareat, inexpertum qua sero cumque gradum.
 Adsit amans; hoc opto gemens, sed ut hinc orbis
 Matre fugit, nostro sic fugit ille sinu.
 Nunquid amat fugiens vidui diuortia fontis
 Riuis, an vltro lacer Matre virente cadit?
 Nunquid ab ipse suo radius se praesecat astro?
 Vitat odora suum mellis alumna fauum?
 Nunquid & absistit tener agnus, & vbera fallit;
 Quærat ut ardentem in sua damna lupos?
 Ecqua, precor, blandam fugit vltro columba parentem,
 Mitius infesto dum premit yngue fugam?
 Quin etiam torua nec abhorret asylon alumnae
 Ipse leo, cui sit fata leana salus.
 Et tener, imbellisque fugis, mi Gnatè, Parencem,
 Præda nimis sanis insidianda feris?

Sis me!